

مروری بر سیاست‌گذاری نوآوری در چین

دکتر امیرناظمی (عضو هیئت علمی مرکز تحقیقات سیاست علمی کشور) و مرضیه شاوردی (دانشجوی دکتری سیاست‌گذاری علم و فناوری دانشگاه علم و صنعت ایران) در مقاله‌ای به موضوع سیاست‌گذاری نوآوری در کشور چین پرداختند.

چین با اجرای سیاست‌های گسترده و منسجم علم، فناوری و نوآوری، توانسته است از کشوری کپی‌کار به سمت کشوری نوآور و خلاق حرکت کند. سیاست‌های نوآوری چین شامل پنج دسته سیاست‌های علم و فناوری، سیاست‌های صنعتی، سیاست‌های تأمین مالی، سیاست‌های مالیاتی و سیاست‌های مالی است. همچنین، تحول سیاست‌گذاری نوآوری در چین را می‌توان به چهار دوره مجزا تقسیم کرد. در دوره اول، نقش دولت پررنگ بوده و نقش بنگاه‌ها در پژوهش و نوآوری ناچیز بوده است. در دوره دوم، بنگاه‌ها و دانشگاه‌ها نقشی فعال‌تر در نظام نوآوری کشور ایفا کرده‌اند و قوانینی برای ایجاد محیط کسب‌وکار رقابتی‌تر وضع و اجرا شده است. در دوره سوم، نقش بنگاه‌ها در نظام نوآوری پررنگ‌تر و تعاملات آن‌ها با دانشگاه‌ها و آزمایشگاه‌های عمومی قوی‌تر و گسترده‌تر شده است و سیاست‌های مالی، تأمین مالی و مالیاتی در این دوره اهمیت بیشتری یافته است. دوره چهارم، دوره الگوبرداری و یادگیری سیاستی و حرکت به سوی نظام نوآوری بنگاه‌محور بوده است. در این مقاله، تحول سیاست‌های نوآوری گسترده چین و ویژگی‌ها و تمرکز هر دوره سیاست‌گذاری بررسی شده است. در بخش پایانی آموزه‌های سیاست‌گذاری نوآوری چین برای ایران و سیاست‌های پیشنهادی براساس آن ارائه شده است.

برای دریافت متن کامل مقاله از لینک دانلود زیر استفاده کنید.